

Osobní zprávy

K životnímu jubileu prim. MUDr. Dagmar Radochové, CSc.

Primářka MUDr. Dagmar Radochová, CSc., se významně podílela na rozvoji hematologie ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové. Narodila se 12. 9. 1929 v učitelské rodině v Hluku na Moravském Slovácku. Po maturitě na reálném gymnáziu v Uherském Hradišti v roce 1948 vstoupila na Lékařskou fakultu Masarykovy

Univerzity v Brně. Po promoci v roce 1953 pracovala po dva roky na interním oddělení ve Zlatých Moravcích a od roku 1955 v Topolčanech, kde byla primářem interního oddělení zaměřena na hematologii. Její stáž na interní klinice v Bratislavě pod vedením známého hematologa prof. MUDr. Arnošta Hromce zřetelně její zájem o hematologii prohloubila. V roce 1959 přešla se svým manželem a příštím zástupcem porodnicko-gynekologické kliniky na 1. interní kliniku Fakultní nemocnice v Hradci Králové, kde se stala krátce po příchodu odbornou asistentkou. Tehdejší přednosta interní kliniky prof. Jan Řehoř původně chtěl, aby se věnovala revmatologii, kde byl pouze jeden lékař, zatímco na hematologii mimo mne byla i moje manželka MUDr. Hana Chrobáková. Nakonec však vyhověl prosbě a touze dr. Radochové pokračovat v hematologii a tak se pak hematologie v té době rozvíjela v úzké spolupráci všech tří lékařů. Když pak vzniklo Oddělení klinické hematologie, přešla na toto oddělení a stala se mou zástupkyní. Velmi úspěšně mne pak zastupovala během mých tří pobytů v Kuvajtu, kam jsem byl na žádost Kuvajtského ministerstva zdravotnictví a Kuvajtské univerzity vyslán. Od počátku se věnovala hematologii v plném rozsahu, pracovala v hematologické poradně a podílela se na rozvíjení laboratorních hematologických metod, zvláště cytochemie. Když se oddělení stalo oficiálně školícím místem pro zaškolování laborantů v cytochemických metodách, věnovala se i této aktivitě. Účinně se podílela rovněž na oblíbených hematologických seminářích pořádaných pro lékaře a laboranty pracující na odděleních hematologie a transfuziologie bývalého Východočeského kraje. V roce 1967 úspěšně obhájila kandidátskou disertační práci na téma: „Přínos vyšetření polochasu přežívání erytrocytů pomocí ^{51}Cr při určování hemolytické složky u anémií kombinované etiologie“. Pub-

likovala 45 prací v domácím i zahraničním písemnictví, přispěla s kapitolami do učebnic a přednesla 130 přednášek. Ve své kandidátské disertační práci se zabývala otázkou vlivu traumatizace erytrocytů na anémii u nemocných operovaných v mimotělním oběhu a důmyslně sestaveným uspořádáním vyšetření prokázala jejich zkrácené přežívání po operaci. U 29 nemocných s chronickou lymfatickou leukémií zjišťovala místo zvýšeného rozpadu erytrocytů ve slezině z hlediska indikace ke splenektomii. Ve svých dalších pracích a přednáškách se zabývala účastí hemolytické složky, podílející se na anémii u leukemie, revmatické artritidě, perniciózní anémii a dalších stavech. Popsala TTP s mikroangiopatickou hemolytickou anémií u dvou žen v pozdním stádiu těhotenství (1969).

Když prof. Vladimír Brzek zavedl u nemocných kanylaci ductus thoracicus, využila této příležitosti a zaměřila se výzkumně na sledování cytologických nálezů v lidské lymfě, o kterých bylo v literatuře málo zpráv. Numerické a cytologické nálezy zhodnotila celkem u 104 nemocných. U 10 nemocných s Hodgkinovým lymfomem zachytila u 1 nemocného buňku Sternbergovu a u dvou dalších buňky Hodgkinovy. Byla hlavní spoluřešitelkou výzkumného úkolu o vyšetření schizocytů a štěpů fibrinogenu v diagnostice rejekce transplantované ledviny. Praktickým výstupem tohoto výzkumného úkolu bylo vypracování jednoduchého, rychlého a nenáročného testu založeného na zvýšeném výskytu schizocytů při rejekci transplantované ledviny (1986 – hodnoceno jako A).

Na přání nefrologické skupiny kliniky věnovala se sledování hematopoézy u nemocných v chronickém dialyzačním programu a po transplantaci ledviny a vlivu intermitentně podávaného železa na anémii u těchto nemocných.

Jako první u nás popsala ve spolupráci s T. Suchým vrozený nedostatek antitrombinu, který se stal příčinou mezenterální žilní trombózy (Rozhledy v chirurgii 1982).

K zajímavým kazuistickým sdělením patří publikace perniciózní anémie s pozitivním Coombsovým testem a agranulocytózy po Perocilinu. Perocilin se pak na podkladě podobných pozorování přestal vyrábět.

Pro svou čestnost, vstřícnost a ochotu vždy pomoci byla oblíbena u svých spolupracovníků. Jako milá a pečlivá lékařka se zapsala do povědomí velkého počtu hematologických nemocných celého Východočeského kraje. Paní primářka se těší dobrému zdraví. V medicínské tradici pokračuje její dcera a vnuk, který se rovněž upsal hematologii.

Do dalších let jí přejeme hodně životní pohody, radosti z rodiny a pevného zdraví.

Prof. MUDr. Ladislav Chrobák, CSc.